

Előre megszentelt áldozatok liturgiája

Nagyhétfő

Diákonus: Adj áldást, Uram!

Kezdő áldás

Áldott az Atya és Fiú és Szentléleknek országa, most és mindenkor és örökkön örökké!

Amen.

Jertek imádjuk a mi királyunkat és Istenünket!

Jertek imádjuk Krisztust, a mi királyunkat és Istenünket!

Jertek boruljunk le és imádjuk magát Jézus Krisztust, a mi királyunkat, Urunkat és Istenünket!

103. zsoltár

Áldjad én lelkem az Urat, / Uram Istenem! fölötte fölséges vagy, dicsőségbe és ékességbe öltöztél, - világossággal, mint köntössel körül vagy öltve, / kiterjesztvén az eget, mint sátorfödelet; - ki befödöd vizekkel annak felső részeit, / ki a felhőt szekereddé teszed, ki a szelek szárnyain jársz; - ki angyalaidat szélvésszé teszed, / és szolgálóidat égető tűzzé; - ki a földet állandóságra alapítottad, / hogy nem fog ingadozni örökkön örökké. - A vízmélység öltözet gyanánt fődte azt; / a hegyeken vizek állottak. - A te feddésed elől elfutottak; / mennydörgésed szavától megijedtek. - A hegyek fölemelkedtek, a völgyek alászállottak / azon helyre, melyet nekik alapítottál. - Határt vontál, melyet nem fognak átlépni, / s nem térnek vissza a földet elborítani. - Ki forrásokat fakasztasz a völgyekben, / a hegyek között folynak a vizek. - Iszik azokból minden mezei vad; / azok után lihegnek szomszárjukban a vadszamarak. - Azok mellett lakoznak az égi madarak; / a kősziklák közül szózatot adnak. - Ki megöntöződ a hegyeket onnan felől; / a te műveid gyümölcséből megelégtetted a föld. - Ki szénát teremtesz a barmoknak, / és veteményt az emberek szolgálatára, - hogy kenyeret termessz a földből, / és bor vidámítsa föl az ember szívét; - hogy olajjal derítse föl orcáját, / és a kenyér erősítse meg az ember szívét. - Jóllaknak a mező fái, és a Libanon cédrusai; / melyeket ültetett. - Ott fészkelnek a madarak, / a gólya háza fő azok között. - A magas hegy a szarvasok, / a kőszikla a sündisznók menedéke. - A holdat időmértékül teremté; / a nap tudja lenyugvását. - Sötétséget parancsolsz és éj van, / mely alatt mind kimennek az erdei vadak, - az oroszlán ordító kölykei, / hogy ragadozzanak, és az Istentől magoknak eledelt keressenek. - Fölkel a nap és összegyűlnek, / és hajlékaikba helyezkednek. - Kimegy az ember munkájára / és dolgára napestig. - Mely igen fölségesek a te műveid, Uram! / mindeneket bölcsességgel cselekedtél; mi a földet betölti, mind a te jószágod. - Ez a nagy és tágas öblű tenger, ott az úszók, melyeknek száma nincs, / a kicsiny állatok a nagyokkal; - Ott járnak a hajók, / a cethal, melyet alkottál, hogy játsszék abban. - Mindnyájan téled várják, / hogy eledelt adj nekik idejében. - Te adván nekik, gyűjtenek; / fölnyitván kezedet, minden betelik jóval. - De ha elfordítod arcodat, megrémülnek; / ha elveszed lélegzetüket, elfogynak és a porba visszatérnek. - Beléjük bocsátván leheletedet, fölélének; / és megújítod a föld színét. - Legyen az Úr a dicsőség mindörökké. / Az Úr örülni fog alkotmányaiában; - ki letekint a földre, és megrendíti azt; / ki a hegyeket megérinti és füstölögnek. - Énekelni fogok az Úrnak életemben, / dicséretet mondok az én Istenemnek, valamíg leszek. - Legyen kellemes neki az

én beszédem; / én pedig az Úrban fogok gyönyörködni. - Fogyjanak el a bűnösök a földről és a gonoszok, úgy, hogy ne legyenek; / áldjad én lelkem az Urat.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké!
Amen

Alleluja, Alleluja, Alleluja, dicsőség néked, Isten. *(Kétszer recitálva, harmadszor énekelve)*

Békesség ekténia

Békességben könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

A mennyei békéért és lelkünk üdvösségéért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Az egész világ békességéért, Isten szentegyházainak jólétéért és mindnyájunk egyesítéséért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Ezen szent hajlékért s mindazokért, kik ide hittel, buzgósággal és istenfélelemmel járnak, könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Szentséges főpásztorunk N. római pápáért, Istenszerető N. (érsek-) metropolitánkért, (és N. püspökünkért), a tisztas áldozópapságért, a Krisztus-szerinti segédülő papságért, az egész egyházi rendért és a népért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Ezen városért (községért), minden városért, községért és vidékéért, s az azokban lakó hívekért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

A levegőnek kedvező mérsékletéért, a föld terményeinek bőségéért és békességes időért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

A hajózókért, utazókért, betegekért, fáradozókért, foglyokért s ezek szabadulásáért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Hogy mentsen meg minket minden aggodástól, haragtól és szükségtől, könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Oltalmazz, ments meg, könyörülj és őrizd meg minket, Isten, a te kegyelmeddel!

Uram, irgalmazz!

Legszentebb, legtisztább, legáldottabb dicső királynénkat, az Istenszülő és mindenkorszűz Máriát minden szentekkel együtt említvén, önmagunkat, egymást s egész életünket Krisztus Istenünknek ajánljuk!

Néked Uram!

Mert téged illet minden dicsőség, tisztelet és imádás, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké.

Amen.

Uram, tehozzád

1. hang

Uram, tehozzád kiáltok, / hallgass meg engem; / figyelmezz imádságom hangjára, / midőn tehozzád kiáltok; /[?] hallgass meg engem, Uram!

Igazodjék fel az én imádságom, / mint a tömjénfüst a te színed elé; / kezeimnek fölemelése / esti áldozat gyanánt. /[?] Hallgass meg engem, Uram!

1. hang

Önkéntes szenvedésre **indulván**, Uram, / apostolaidhoz így szóltál útközben: / íme, fölme gyünk **Jeruzsálembe**, / és az Emberfiát **elárulják**, / amint meg van írva fölöle. / Jertek tehát, menjünk mi is övele megtisztult **elménkkel**, / hogy megfeszíttessünk, / és haljunk meg a földi gyönyöröknek **érette**, / hogy fel is támadjunk övele, / és meghalljuk, midőn így kiált: / „Már nem a földi Jeruzsálembe megyek, **hogy** szenvedjek, / hanem fölme gyek az én Atyámhoz és a ti **Atyátokhoz**, / az én Istenemhez és a ti Istenetekhez, / s titeket is fölviszlek a magasságbeli **Jeruzsálembe**, /[?] a mennyeknek országába”.

5. hang

Krisztus üdvözítő szenvedéseit elérvén, hívek, / dicsőítsük az ő kimondhatatlan nagy türelmét, / hogy irgalmasságával bennünket is fölme ljen, / kiket a bűnök holtakká tettek, /[?] mint jóságos és emberszerető!

Urunk, szenvedésedhez közeledve / tanítványaidat bátorítani akartad, / és félrevonva őket, így szóltál hozzájuk: / „Hogyan felejthettétek el az **igéket**, / melyeket nektek **hajdan** mondtam, / mert meg van írva, hogy próféta nem halhat meg Jeruzsálemen kívül. / Íme, elérkezett **az** idő, / melyről nektek szólottam. / Bűnösök kezére adnak át megcsúfolásra, / és azok keresztre **feszítenek**, / **és** a **sírba** helyeznek, / és gyalázatos halottnak **számítanak**. / De ti bízzatok, mert harmadnap **feltámadok**, / a bennem **hívők** öröme, /[?] és **az** örök életre.”

Uram, gondviselésed kimondhatatlan titkát / Zebedeus fiainak anyja nem érthette, / mert arra kért téged, / hogy országlásod idején fiainak múlandó királyság tisztségeit **ajándékozd**, / de te barátaidnak ezek helyett a halál **poharát** kínáltad, / amely pohárról kijelentetted, / hogy

előbb te fogod azt megízlelni, / hogy a bűnöktől **bennünket** megtisztíts. / Ezért így kiáltunk hozzád: /' Lelkünk üdvössége, dicsőség néked!

Uram, tanítványaidat arra **nevelted**, / hogy csak tökéletes módon **gondolkodjanak**, / hiszen ezt mondtad nekik: / „Ne legyetek hasonlók a **pogányokhoz**, / és ne tiporjátok **le** a gyöngéket! / Ne így legyen köztetek, kik tanítványaim vagytok, / mert én önként **szegény** lettem. / Aki tehát első köztetek, az legyen a **többinek** szolgája! / Aki előjáró, legyen olyan, mint az alattvaló, / aki élen áll, mint az **utolsó**. / Magam is **ezért** jöttem el, / hogy megsegítsem a szegény **Ádámot**, / és váltságul adjam életemet **sokakért**, /' akik ezt kiáltják: dicsőség néked!

4. hang

A gyümölcstelensége miatt **kiszáradt** fügefát / intő jelül tekintsük, testvérek, / és Krisztusnak mutassuk be a bűnbánat méltó gyümölcseit, /' ki **nekünk** dús kegyelmet ad!

Dicsőség... most és... 4. hang

Második Évára talált a kígyó az egyiptomi nőben, / ki Józsefet tetszetős beszéddel **csábította**; / ez azonban palástját is **elhagyva** / elfutott a **bűn** elől, / és ruhátlanul **sem** szégyenkezett, / amint az első ember sem szégyenkezett bűnbeesése előtt. / Az ő esedezései **által**, Krisztus, /' **irgalmazz nekünk!**

Enyhe világossága

Bölcsesség igazhívők!

Enyhe világossága, / a szent és boldog, / és halhatatlan / mennyei Atya isteni dicsőségének, / Jézus Krisztus! / Eljövén a Napnak lenyugvásához / és látván az esteli fényt; / áldjuk az Atyát / s a Fiút, és a Szentlélek Istent! / Mert te méltó vagy, / hogy minden időben, / szent hangon énekeljünk tenéked, / Isten fia, / ki éltet adsz a világnak; /' miért is ez a világ dicsőít téged.

Figyelmezzünk! Békesség † mindnyájatoknak! Bölcsesség, figyelmezzünk!

*Prokimen 6. hang: Áldjon meg téged **az** Úr Sionból, / aki a mennyet és földet **teremtette!** / Aki a mennyet és földet **teremtette!***

Elővers: Boldogok mindnyájan, kik az Urat félik, akik az ő útjain járnak.

Bölcsesség!

Kántor: Kivonulás könyvének olvasása (1,1-20)

Figyelmezzünk!

Ezek Izrael fiainak nevei, akik bementek Egyiptomba Jákobbal, az apjukkal – mindegyikük a családjával együtt ment oda: Ruben, Simeon, Lévi, Juda, Isszahár, Zebulon és Benjámín, Dán és Naftali, Gád és Aser. József pedig már Egyiptomban tartózkodott. Jákob leszármazottai lélekszám szerint hetvenöten voltak. Meghalt aztán József és minden testvére, és ez az egész nemzedék. Izrael fiai pedig termékenyek voltak, elszaporodtak és meggyarapodtak, sőt olyan erősen elhatalmasodtak, hogy megtelt velük az ország. De aztán más lett az uralkodó Egyiptomban, aki nem ismerte Józsefet. Azt mondta a népének: „Lám,

menyire népes lett Izrael fiainak nemzetsége! Még végtére fölénk kerekedik! Jertek tehát, bánjunk vele okosan, nehogy még inkább megsokasodjék, s amikor majd háború tör ki, netalán ellenségeink számát növelje és így kivonuljon az országból!” Ezért munkafelügyelőket rendelt fölējük, hogy sanyargassák őket a munkáik során, így építették a fáraó megerősített városait, Pitomot és Ramszeszt, valamint Ónt, a Napvárost. De minél inkább megalázták őket, ők annál többen lettek és igen megerősödtek. Meggyűlöltek így az egyiptomiakat Izrael fiai, s az egyiptomiak erőszakosan sanyargatták Izrael fiait, és megkeserítették életüket a kemény munkával: az agyagfeldolgozással és téglavetéssel meg különféle mezei munkával, tehát mindenféle kényszermunkával. Egyiptom uralkodója a következő parancsot adta a héberek bábáinak, akik közül az egyiknek Szefora, a másiknak pedig Fua volt a neve: „Amikor a héber asszonyok szülésénél segédkeztek, ha fiúk születik, öljétek meg, és csak ha lány, akkor gondoskodjatok róla!” A bábák azonban istenfélők voltak, és nem hajtották végre Egyiptom uralkodójának a parancsát, hanem életben hagyták a fiúgyermeket. Magához hívatta ezért az egyiptomi uralkodó a bábákat, és ezt mondta nekik: „Miért jártatok így el, hogy életben hagytátok a fiúgyermeket?” A bábák pedig ezt felelték a fáraónak: „A héber asszonyok nem olyanok, mint az egyiptomiak, hanem előbb szülnek, még mielőtt a bábák megérkeznének hozzájuk, s akkorra már meg is szültek. Isten ezért jóra fordította a bábák sorsát, a nép pedig egyre csak szaporodott, és igen megerősödött.

Prokimen 8. hang: Megáldunk / titeket az Úr nevében. / Titeket az Úr nevében.

Elővers: Gyakran harcoltak ellenem ifjúságom óta.

Kántor: Parancsolj Uram!

Bölcsesség igazhívők! Krisztus világossága mindenkinek világoskodik!

Kántor: Jób könyvének olvasása! (1,1-12)

Figyelmezzünk!

Volt Húsz földjén egy Jób nevű férfi, aki igaz ember, feddhetetlen, igazságos, istenfélő volt, és került minden rosszat. Hét fia és három lánya született, s jószága is volt neki: mégpedig hétezer juha, háromezer tevéje, ötszáz pár ökre, ötszáz szamárkancája és igen sok cselédje. Nagy földbirtokokat művelt meg, úgyhogy ez az ember előkelőbb volt a többi napkeletinél. Fiai eljártak egymáshoz, és nap mint nap vendégséget rendeztek, amelyre meghívták három hűgukat is, hogy velük együtt egyenek és igyanak. Amikor aztán befejeződtek a lakoma napjai, Jób elküldött valakit értük, és tisztává tette őket: kora reggel fölkelve áldozatot mutatott be értük a számuknak megfelelően. Egy borjút is feláldozott a lelkükért bűneik miatt. Mert azt mondta Jób: „Hátha vétkeztek fiaim, és elméjükben rosszat gondolhattak Istenről.” Így járt el tehát Jób minden egyes napon. S történt egy napon, hogy Isten angyalai eljöttek, hogy megjelenjenek az Úr színe előtt, és a sátán is eljött velük együtt. Az Úr így szólt a sátánhoz: Honnét kerülsz ide? A sátán pedig így felelt az Úrnak: Bejártam a földet, és körbejártam mindent az ég alatt, s íme, most itt vagyok. Az Úr ezt kérdezte tőle: Észrevetted-e szolgálmat, Jóbot, akihez nincs hasonló szerte az egész földön? Hiszen ő feddhetetlen igaz ember, istenfélő, aki minden rosszat kerül. A sátán azonban ezt válaszolta az Úrnak: Talán ok nélkül tiszteli Jób az Urat? Nem te vetted-e körül gondoskodásoddal őt, magát és háztartását és egész környezetét? Megáldottad keze munkáját, és jószágát megsokasítottad a földön. De nyújtsd csak ki a kezedet, és nyúlj hozzá egész vagyonához! Majd meglátod, hogy nem fog-e szemtől szembe áldani.” Az Úr erre azt mondta a sátánnak: „Nos, kezedbe adom mindenét, de őt magát ne érintsd!” Erre az eltávozott az Úr elől.

Igazodjék föl...

Igazodjék föl az én imádságom, / mint a tömjénfüst a te színed elé, / kezeimnek fölemelése / esti áldozat gyanánt!

Igazodjék föl az én imádságom, / mint a tömjénfüst a te színed elé, / kezeimnek fölemelése / esti áldozat gyanánt!

Uram, tehozzád kiáltok, hallgass meg engem! Figyelj szavamra, mikor hozzád kiáltok!

Igazodjék föl az én imádságom, / mint a tömjénfüst a te színed elé, / kezeimnek fölemelése / esti áldozat gyanánt!

Tégy Uram számra őrizetet és körülvevő ajtókat ajkaimra!

Igazodjék föl az én imádságom, / mint a tömjénfüst a te színed elé, / kezeimnek fölemelése / esti áldozat gyanánt!

Ne hagyd szívemet gonosz cselekedetre hajlani, hogy mentegessem bűneimet!

Igazodjék föl az én imádságom, / mint a tömjénfüst a te színed elé, / kezeimnek fölemelése / esti áldozat gyanánt!

Igazodjék föl az én imádságom, / mint a tömjénfüst a te színed elé!

Kezeimnek fölemelése / esti áldozat gyanánt!

Igazodjék föl az én imádságom, / mint a tömjénfüst a te színed elé, / kezeimnek fölemelése / esti áldozat gyanánt!

Evangéliumolvasás

Ekténia

Mondjuk mindnyájan, teljes lelkünkben és teljes elménkben, mondjuk!

Uram, irgalmazz!

Mindenható Urunk, atyáinknak Istene, kérünk téged, hallgass meg minket és könyörülj!

Uram, irgalmazz!

Könyörülj rajtunk, Isten, a te nagy irgalmasságod szerint, kérünk téged, hallgass meg minket és könyörülj!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Könyörögjünk még szentséges főpásztorunk N. római pápáért, Istenszerető N. (érsek-) metropolitánkért, (és N. püspökünkért), lelkiatyáinkért s Krisztusban minden atyánkfiaért!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Könyörögjünk még az itt jelenlévő s tőled nagy és bő kegyelmeket váró népért, a mi jótevőinkért és minden igazhitű keresztényért!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Mert irgalmas és emberszerető Isten vagy, és téged dicsőítünk, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor s örökkön örökké.

Amen.

Most az égi erők...

Most az égi erők láthatatlanul velünk szolgálnak, / mert a dicsőség Királya vonul be. / Ím, a szentelt titkos áldozat angyaloktól körülvéttetik. / Élő hittel s szeretettel közeledjünk, hogy az örök élet részesei legyünk. /? Alleluja, alleluja, alleluja!

Teljesítsük esti könyörgésünket az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

A bemutatott és előre megszentelt drága ajándékokért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Hogy a mi kegyelmes Istenünk kedves lelki illat gyanánt elfogadván azokat szent, mennyei és szellemi oltárára, küldje le nekünk isteni malasztját, s a Szentlélek ajándékát, könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Hogy mentsen meg minket minden aggodástól, haragtól és szükségtől, könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Oltalmazz, ments meg, könyörülj és őriz meg minket, Isten, a te kegyelmeddel!

Uram, irgalmazz!

Hogy ezen egész estét tökéletesen szentül, békességben és véték nélkül töltsük el, kérjük az Úrtól!

Add meg, Uram!

A békeesség angyalát, a hűséges vezetőt, lelkünk és testünk őrzőjét kérjük az Úrtól!

Add meg, Uram!

Bűneink és vétségeink bocsánatát és elengedését kérjük az Úrtól!

Add meg, Uram!

Jókat és hasznosakat lelkünknek és a világnak békességet kérjük az Úrtól!

Add meg, Uram!

Hogy életünknek hátralevő részét békében és bűnbánatban töltsük, kérjük az Úrtól!

Add meg, Uram!

Hogy életünket keresztény módon, gyötrelem és szégyen nélkül végezzük be, s hogy Krisztus félelmetes ítélőszéke előtt jó feleletet adjunk, kérjük az Úrtól!

Add meg, Uram!

A hitnek egységét, s a Szentlélek közöltetését kérvén, önmagunkat, egymást s egész életünket Krisztus Istenünknek ajánljuk!

Néked, Uram!

És méltass minket Urunk, hogy bizalommal, elítélés nélkül bátorodjunk téged mennyei Isten, Atyánknak nevezni és mondani:

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, / szenteltessék meg a te neved, / jöjjön el a te országod, / legyen meg a te akaratod, / amint a mennyben, úgy a földön is. / Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, / és bocsásd meg vétkeinket, / miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; / és ne vigy minket kísértésbe, / de szabadíts meg a gonosztól!

Mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké.

Amen.

Békesség mindnyájatoknak!

És a te lelkednek!

Fejeteiket hajtsátok meg az Úrnak!

Néked Uram!

A te egyszülött Fiadnak kegyelme, irgalma és emberszeretete által, kivel áldott vagy, legszentebb, jóságos és elevenítő Lelkeddal együtt, most és mindenkor s örökkön örökké.

Amen.

Figyelmezzünk! Előre megszentelt Szentség a szenteknek!

Egy a szent, egy az Úr, Jézus Krisztus, az Atyaisten dicsőségére. Amen.

Hiszem, Uram, és vallom, hogy te vagy valóban Krisztus, az élő Istennek Fia, ki a világra jöttél üdvözíteni a bűnösöket, akik között első én vagyok. A te titkos vacsorádnak részesévé fogadj ma engem, Isten Fia; mert nem mondom ki ellenségeidnek a titkot, sem csókot nem adok neked, mint Júdás, hanem mint ama gonosztevő, megvallak téged:

Emlékezzél meg rólam, Uram, midőn eljössz a te országodba!

Emlékezzél meg rólam, Uralkodó, midőn eljössz a te országodba!

Emlékezzél meg rólam, Szent, midőn eljössz a te országodba!

Ne váljék, Uram, ítéletemre vagy kárhozatomra a te szent titkaidban való részesülés, hanem lelkem és testem meggyógyulására! Hiszem, Uram, és vallom, hogy ez, amiben most részesülök, valóban a te valóságos és legtisztább tested s a te valóságos elevenítő véred. Kérlek, add, hogy ezeket méltóan vegyem magamhoz bűneim bocsánatára s az örök életre! Amen.

Közeledjete!

Áldom az Urat minden időben. Alleluja!

Ízleljétek és lássátok, mily jó az Úr! Alleluja.

Öröktől fogva, most és mindenkor és örökkön örökké.

Amen.

Hálát adunk néked, Krisztus Istenünk, / mert méltattál minket részesülhetni / a te legtisztább testedben / és a bűnök bocsánatára / az egész világért kiontott drága véredben, / mint üdvözítő gondviselésed szent titkaiban. / Alleluja, alleluja, alleluja!

Igazhívők, részesülvén Krisztusnak szent, legtisztább, halhatatlan, mennyei, elevenítő és félelmetes titkaiban, méltóan adjunk hálát az Úrnak!

Uram, irgalmazz!

Oltalmazz, ments meg, könyörülj és őrizz meg minket, Isten, a te kegyelmeddel!

Uram, irgalmazz!

Ezen egész napnak tökéletes, szent, békességes és véteknélküli eltöltését kérvén, önmagunkat, egymást s egész életünket Krisztus Istenünknek ajánljuk!

Néked, Uram!

Mert te vagy a mi megszentelésünk, és téged dicsőítünk, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor s örökkön örökké.

Amen

Békével távozzunk!

Az Úr nevében.

Könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Mindenható Uralkodó, ki minden teremtményt bölcsességgel alkottál, ki bennünket a te kimondhatatlan gondviselésed és jóvoltodnál fogva lelkünk és testünk megtisztulására, a

szenvedélyek megfékezésére s a föltámadás reményének biztosítására e legszentebb napokba helyeztél, ki negyven nap eltelte után kedves szolgálódnak, Mózesnek, kőtáblákon, isteni kézzel írott törvényeket adtál: add meg nekünk is, óh Jóságos, hogy jó harcot harcoljunk, a bűnt futását bevégezzük, a hitet sértetlenül megtartsuk, a láthatatlan szörnyek fejeit összetörjük, a bűnnek legyőzői lehessünk, s a szent Föltámadást elítélés nélkül elérjük és magasztaljuk! Mert áldott és dicsőített a legtisztesebb és fölséges neved, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké!

Amen. Áldott legyen az Úr neve mostantól mindörökké. *(Háromszor)*

Elbocsátó

Bölcsesség!

Ki a keruboknál tiszteltebb és a szeráfoknál hasonlíthatatlanul dicsőbb vagy, ki az Istent, az Igét sérülés nélkül szülted, téged valóságos Istenszülő magasztalunk!

Dicsőség neked, Krisztus Istenünk, a mi reménységünk, dicsőség neked!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké. Amen. Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Adj áldást uram!

Krisztus igaz Istenünk, az ő legtisztább Anyjának, a testnélküli mennyei erőknek, kettős nyelvtudományú Szent Gergely atyánknak, és minden szenteinek esedezései által könyörüljön rajtunk s üdvözítsen minket, mint jóságos és emberszerető!

Amen.

Az Úr áldása reátok az ő kegyelmével és emberszeretetével mindig, most és mindenkor és örökkön örökké!

Amen.